

לנצל כל רגע עד תום

ולמה ארבעים יום?

הביא מרן שה"ת רבי חיים קנייבסקי זצ"ל את חז"ל במדרש רבה (סוף כי תשא) שמשה רבינו אמר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי, למה הוא לא אכל?... וגם אם נאמר שלא היה לו לחם, אבל עדיין יש מן שהוא אוכל רוחני של מלאכי השרת?... הביא זאת הגר"ח"ק בשביל להחדיר בבית איך מגיעים לחשקת התורה ולמתיקות התורה - משל למה הדבר דומה? לאדם שעשה טובה גדולה למלך, ונתן לו המלך רשות ליכנס לחדר אוצרותיו לכמה שעות ולטול משם כל אשר לבו חפץ...! ואמר לו יש לך חדר סמוך, ששם יש לך סעודת מלכים שלא תהיה רעב, וכן מיטה מפוארת - אם תרצה לישון, וגם תוכל לאסוף כמובן...

נכנס הזוכה המאושר והתחיל לאסוף, עד שפתאום הרגיש רעב ורצה לאכול, אך דחק בעצמו, וכי שוטה אני?... כל רגע שאני הולך לאכול - אני מאבד הון רב! כל הזמן אני צובר רכוש רב ערך! וכך המשיך ואסף, עד שנהיה עייף. אך דחק בעצמו, שלא יפסיד את הזמן לאסוף. ומשמחתו, שהוא צבר כ"כ הרבה, הוא לא אכל ולא ישן.

וזה אמר משה רבינו ע"ה, לחם לא אכלתי - לא כי לא היה לי מה לאכול... אלא לא רציתי להפסיד. היה לי זמן מוגבל של ארבעים יום, רגע לא יותר. כל רגע שאני מבזבז על דברים אחרים - זה על חשבון התורה שאני יכול להשיג.

נשאלת השאלה: היו ג' פעמים ארבעים יום. היו ארבעים יום ראשונים - בהם קיבל משה רבינו את הלוחות. וזה היה לאחר מתן תורה.

לאחמ"כ שחטאו בעגל, עלה משה לעוד ארבעים יום שבא משה להתחנן לקב"ה שיסלח ויתן את הלוחות מחדש. וזה היה מי"ח תמוז עד כ"ט אב, וארבעים יום האחרונים - בהם קיבלו את הלוחות השניות, שזה מחודש אלול עד יום הכיפורים, שאז הקב"ה גם נתרצה לסלוח העגל, (עיין ברש"י פי עקב ט, יח).

והנה מש"כ במדרש שמשה רבינו ניצל כל רגע והיה חבל לו להפסיד - מתאים לארבעים יום הראשונים, ולאחרונים, את מתן תורה - חבל להפסיד!... בין הלוחות הראשונות, ובין הלוחות השניות. אך מה זה נוגע לארבעים יום האמצעיים?...

כל בר דעת מבין... נתנו לי ארבעים יום להתפלל, צריך כח תפילה של ארבעים יום! אם אני מפספס באמצע - הפסדתי!

בחז"ל כתוב שמשה רבינו התפלל תקט"ו תפלות בשביל ליכנס לארץ, כמנין ואתחנין. אמר לו הקב"ה, "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה". אם הוא היה מתפלל עוד תפילה אחת - הוא היה נענה.

יש מידה וכמות לכל דבר כמה צריך. בשביל להתפלל על עם ישראל - היה צריך ארבעים יום מדוייקים! והוא לא יכל לבזבז אפילו רגע א'! בשביל שהוא לא יפסיד את זה.

ואלו הארבעים יום שיש לנו היום, מר"ח אלול ועד יום כיפור.

ההפסד הגדול באיחור התשובה

ובשביל להסביר את מהות הארבעים יום, אומר מרן רה"י זיע"א, דבר נורא:

ישנו מדרש בפרשת "וזאת הברכה" (פי"א אות י) אמר רבי יוחנן, עשר מיתות כתובין עליו על משה, ואלו הן: כי יקרבו ימיו למות, ומות בהר, כי אנוכי מת וכו', מלמד שעד עשרה פעמים נגזר עליו שלא

המעבר מבין הזמנים לאלול

המשגיח רבי משה אהרן ברוורמן זצ"ל, היה רגיל כל תחילת אלול להביא בשיחתו את הפסוק בשיר השירים (ח, ה), "מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על דודה".

רק כעת סיימו עם בין הזמנים שהוא כמו מדבר, מדבר יהודה, וכל המדברות בעולם שטיילו בהם... עולה מן המדבר - ומתרפקת על דודה! אני לדודי ודודי לי! מעבר חד ומייד... איזה קרש קפיצה ישר מבין הזמנים להיות מתרפקת על דודה...

ולמעשה, צריך כוחות! כחות גוף וכוחות הנפש, מי שניצל את בין הזמנים באמת לצורך מנוחה ולחזור עם כוחות - אדרבה ואדרבה! מתרפקת על דודה... הכל פתוח!

וזה לא ש"במקרה לא הסתדר זמן אחר"... המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל סיפר, שביום לפני ר"ח אלול, עוד לפני ראש חודש, הוא כבר היה כ"כ עייף ומאומץ מן העבודה... א"כ צריך כוחות הגוף וכוחות הנפש, ומי שניצל את הזמן הזה - אדרבה! ומאיך אנחנו רואים - שמידת הדין מתוחה. כנראה שלא כולם הבינו בדיוק איך צריך להתנהג בבין הזמנים... וכשאיך כח של תורה - שילמו על זה מחיר יקר. בבני עליה גדולים...

הדרך לרוחניות באה בעמל ויגיעה

ונראה קצת לגופו של דבר:

אנחנו היום נמצאים בתחילת אלול. הרבי מסלונים מביא בשם אחד מהאדמו"רים הקדומים על הפסוק בתהילים (ז, י), "יגמור נא רע רשעים" - נ"א בגימטריא חמישים ואחד. יש חמישים ואחד יום מתחילת ר"ח אלול ועד הושענא רבה, יגמור נ"א - רשעים! אנשים שחושבים בלבם - יגמור נ"א, שהימים האלו כבר יגמרו... אין לי כח לזה... רשעים!!!

אנחנו אוהבים את אלול! מתרפקת על דודה... זה לא סתם אני לדודי ודודי לי, אלא מ - ת - ר - פ - ק - ת... זה ביטוי מיוחד של געגועים... אך יש לפעמים הרגשה, נו... הן עוד היום גדול, לא עת האסף המקנה... נתעורר קצת לפני סליחות...

אז נראה דבר מאד מעניין: ראשית, אנו רגילים להזכיר את מה שאמר המשגיח רבי מאיר חדש זצ"ל, שהביא, למה תוקעים בשופר, יש כמה טעמים, וא' הטעמים הוא שבא' אלול משה רבינו עלה למרום, ותקעו בשופר "אל תחטאו בעגל", אמנם שם זה היה רק בא' אלול, ואנחנו ממשיכים עם זה כל האלול.

והסביר רבי מאיר חדש, מה זה אל תחטאו בעגל... שהרי לכאורה ייפלא, איך בכל זאת בני אדם מגיעים ממתן תורה, ראש הפסגה, לכזו ירידה, כזה דרדר עמוק של חטא העגל?... וימירו את כבודם בתבנית שור אוכל עשב (תהלים קו, כ) - - - הייתכן!...

אמר רבי מאיר - כאשר מחפשים דברים קלים ותחליפים זולים, מחפשים עבודה קלה - מגיעים אפילו לעגל... אדם מתפתה מאד בקלות....

אני זוכר, שהלכתי פעם עם סבתי ע"ה לד"ר קוק. [הוא היה רופא גדול מאד] הוא אמר לה, "את לא כל כך עשירה לקנות דברים זולים"... דברים זולים מיד נשברים ומתקלקלים - וצריך להחליף אותם...

בשביל להגיע לרוחניות, צריך עבודה. צריך עמל וצריך יגיעה.

יכנס לארץ ישראל. ועדיין לא נחתם גזר דין הקשה עד שנגלה עליו בדין הגדול.

אמר לו גזירה היא מלפני שלא תעבור, שנאמר, "כי לא תעבור את הירדן הזוה". ודבר זה היה קל בעיניו של משה, שיוכל לבטל אותו. שאמר, קל וחומר. ישראל חטאו חטאות גדולות כמה פעמים, (ולא סתם... עבודה זרה, מרגלים ועוד) וכיון שבקשתי עליהם רחמים - מיד קבל ממני. אני, שלא חטאתי מנעורי - לא כל שכן שאם אתפלל על עצמי שיקבל ממני?! וכיון שראה הקב"ה שקל הדבר בעיניו של משה ואינו עומד בתפילה, מיד קפץ עליו ונשבע בשמו הגדול שלא יכנס לארץ ישראל! זה חלק ראשון. מביא מרן ראש הישיבה בשם הגי"ר אהרן קוטלר זצ"ל, הבה ונראה מה הפסדנו: בסך הכל משה רבינו רצה להתפלל. אך הוא לא הזדרז... הוא ידע שיקבלו את התפילות שלו. ואז נחתם גזר הדין.

אומר ר' אהרן - נורא נוראות: הרי עשר פעמים נגזר עליו, והוא עדיין יכל לבטל! איפה היתה נקודת הנפילה? שהוא אמר בלבו, מה בוער הרגע?... הרי בסוף אני אתפלל, והקב"ה יקבל ממני! אך הוא הפסיד את הכל.

מוסיף מרן ראש הישיבה: אם נתבונן נראה, הרי עשר פעמים הקב"ה לא חתם את גזר הדין. ולמה?... כי הקב"ה לא חפץ בגזירה הזו. הוא רצה שמשה רבינו כן יכנס לארץ ישראל!! אז למה הוא אמר לו שלא? כי הוא רצה שמשה יתפלל. פשוט.

משה רבינו - היה קל הדבר בעיניו. וצריך להבין, שמשה רבינו הגיע לפסגת השיאים במדריגתו, עד שיכל להגן על כל כלל ישראל. והביא הרה"י את הגר"א בשיר השירים, שאם משה רבינו היה נכנס לארץ - לא היה נחרב הבית, ולא היו גלויות, ומשיח היה מגיע מיד.

הכל הכל הכל - למה?!...? כי הוא סמך על עצמו, היה קל הדבר בעיניו, מסתמא עוד יקבלו ממני... ולבסוף הוא הפסיד את הכל.

תפילתו של משה רבינו ע"ה

ואומר הרה"י, משה רבינו לא בכה רק על כך שהוא לא ייכנס לארץ. הוא בכה על זה שהוא כבר לא יגיע לדרגה הגבוהה, היתה לו אפשרות להכניס את כל עם ישראל לארץ בלי גלויות, עם ביאת משיח ובנין בית המקדש... את הדרגה הזאת הוא כבר הפסיד...

ולכן אומר הרה"י, כתוב במדרש שם בהמשך "וכיון שראה משה רבינו שנחתם עליו גזר דין, גזר עליו תענית ועג עוגה קטנה ועמד בתוכה, ואמר איני זז מכאן עד שתבטל אותה גזירה.

באותה שעה מה עשה משה? לבש שק, ונתעטף שק, ונתפלש באפר, ועמד בתפילה ובתחנונים לפני הקב"ה עד שנודעו שמים וארץ וסדרי בראשית! ואמר, שמא הגיע צביונו של הקב"ה לחדש את עולמו?... שמא הגיע זמן העולם הבא... יצאה בת קול ואמרה להם, לא הגיע צביונו של הקדוש ברוך הוא לחדש את עולמו. מה עשה הקב"ה באותה שעה? נורא...

הכריז בכל שער ושער של רקיע ורקיע בכל בית דין ובית דין, שלא יקבלו תפילתו של משה, ולא יעלו אותה לפניו, מפני שנכתב עליו גזר דין.

ויש פה המשך נורא: שהיתה תפילתו מעין שם המפורש, דומה לחרב שקורע וחותך. נעלו כל שערי רקיע כשגבר קול התפילה, וביקשו להעלות את הרקיע מפני קול תפילתו. עד כדי כך...!

לא מצאנו את הדברים האלו כשמשה רבינו התפלל בחטא העגל. למה, כי הוא לא היה צריך להגיע לזה.

אבל משה רבינו, רצה להגיע לדרגה שהוא יכל להגיע, הוא הפסיד את השיא של הדרגה שהוא יכל להגיע. בשביל זה הוא הפך את העולם! אך היה מאוחר מידי...

וזאת משום שהיה הדבר קל בעיניו. בסוף יהיה טוב...

ובואו חשבון וכי כולנו חושבים אחרת?!...! בסך הכל אני בן תורה, לא בטלן... אני מתפלל טוב, נמצא בסדרים... ודאי, אני אעשה גם תשובה, אבל מה בוער הרגע?... ניכנס קצת יותר עמוק ל'אלול' ולאט לאט נתחמם... ואז מפסידים את הכל!

משה רבינו אומר - קבלתם ארבעים יום במדויק. זו האפשרות הצליח, לא נוגעים בארבעים יום האלו...

כעת הזמן להשתנות ולהתפך!

ואנו תמיד אוהבים לספר כל שנה מחדש, מה אפשר להשיג כשמנצלים את הארבעים יום ולא יזהה דרגה אפשר להגיע, ושלא נצטרך אח"כ לבכות תמרורים את מה אבדנו, הייתי פעם בישיבת "דבר שמואל" של הרב גריינימן, בכפר גנים.

יש שם גם בעלי תשובה, הם לומדים חזק מאד, והם בני עלייה גדולים. אחרי שדברתי שם, אמר לי הרב גריינימן, אתה רואה את הבחור הזה?... והראה לי על בחור מסויים. הוא הגיע משאול תחתית, אך היום הוא לומד שלש, ארבע, חמש ושש שעות ברציפות, עם ניגון מתוק, בהתמדה גדולה, לא זז מהמקום!

הוא נהנה מהלימוד, ויודע היטב ב"ה... והיה בחור שקינא בו. (גם אני מקנא בו...!)

הוא בא אליו ואמר לו, תגיד לי, איך אתה עושה את זה?... אמר לו, מה הבעיה, תעשה את זה גם אתה...!

אמר לו, על מה אתה מדבר... כשאני לומד חצי שעה, אני כבר מקיים "בכל לבבך", אך לאחר שעה - זה כבר "בכל נפשך"... אחרי זה - כבר א"א יותר... אך אצלך שעה זה בקושי ההתחלה... שלש, ארבע, חמש... ולפעמים גם שש, איך אתה מסוגל?...

אמר לו הבחור המתמיד, לא הבנת אותי... אני הייתי בדיוק כמוך! אך פעם אחת שמעתי בדרשה שאמרו, שבארבעים יום האלו מראש חודש ועד יום כיפור - זה זמן שאפשר להתהפך ולהשתנות! לא רק להשתפר אלא להיות בריה חדשה כפשוטו.

הגי"ר חיים פרידלנדר מביא בשם הרמח"ל, שכל שנה מחליפים גלגל שעליו מסתובב העולם, ומה שהיה בשנה שעברה - כלל לא נוגע לשנה הזו. זה גלגל חדש... כמו להבדיל, אדם שהיה לו ברכב גלגל מלא פנצ'רים, והחליף גלגל, וכי כעת הוא יחשוש שאולי שוב פעם זה יקרה?...! זה לא קשור למה שהיה קודם. כך כל שנה זה גלגל חדש! אם אתה עובד חזק בארבעים יום האלו, אתה יכול להשתנות לגמרי, ולהתהפך!

אמרת לעצמי - מה אכפת לי לנסות, נכון אני אצטרך לעבוד חזק ולהשקיע... אם הצלחתי - מצויין, וגם אם לא, סוף סוף למדתי ארבעים יום, והרווחתי!

ממשיך הבחור ומספר: במשך ארבעים יום - לא הפסקתי לרגע! השקעתי עצמי בלימוד בהתמדה, ובנוסף בכיתי, עשיתי תשובה, התחננתי והתפללתי שיהיה לי חשק ללמוד, ושתהיה לי אהבה לתורה, הייתי בדיוק כמוך, לא יכלתי לשבת על המקום... ושאני אהיה דבוק בלימוד - פשוט הפכתי את העולם מרוב תפילות! ומיד לאחר תקיעת שופר בתפילת נעילה - שאז העבדים חוזרים חזרה ביובל - גם אני חזרתי... נהייתי בן אדם אחר!

השנה - תעשה את זה גם אתה!

זוה באמת כך...!

כל שנה אני שומע מבחורים שהם עשו כך. כמובן הם לא כ"כ השקיעו כמוהו אך הם גם לא קבלו כמוהו... אבל קבלו!

לפני חמש שנים הייתי בישיבה של הרב קפלן ברמות. "נתיב הדעת". זה היה קרוב לתשעה באב. בא אלי בחור - שאני לא מכיר ולא יודע מיהו, ואמר לי, המשגיח - אני רוצה להגיד לך משהו... הרב סיפר את זה בתחילת השנה - קניתי! ואני לא חושב שהבחור ההוא השקיע יותר ממני... אין לך מושג כמה השקעתי! יום רודף יום, שבוע רודף שבוע, וחיכיתי לתקיעת שופר של יום כיפור - כמו מלאך הגואל...!

היתה תקיעת שופר, ו- - - שום דבר לא קרה... נשארתי אותו הדבר... חשבתי אולי עד הושענא רבה... אך לא. אולי נס חנוכה, אולי נס פורים - - - אך לא. אולי בפסח - - והישועה לא באה. אם לא הייתי מתבייש רציני להגיד לרב, לא צריך להיות תמים ולקנות כל סיפור... כל דבר לקחת בערבון מוגבל... סומכים עליך, ואח"כ מתאכזבים... אבל התביישתי.

אבל טוב שלא באתי...

הגיע חג שבועות, ולא עשיתי ולא היה שום סיבה או שום דבר מיוחד!

ופתאום - - - התהפכתי ונהייתי לאדם אחר! אני כל כך אוהב כעת ללמוד... יש לי כל כך חשק ללמוד... אני כל כך נהנה מהלימוד, מבין את הלימוד... אני לא אותו בן אדם!!! אין לי שום דבר לתלות בו, אלא רק בזכות האלול שהיה. רק שלא היו לי את הזכויות כמו ההוא, ודחו אותי עד שבועות. אך לבסוף קבלתי...! זה הכל נכון... הסיפורים נכונים... אדרבה, שעוד אנשים יתחזקו! סיים הבחור בהתרגשות. ארבעים יום... ארבעים יום... חבל על כל יום שילך לאיבוד. זה אצרות של ארבעים יום!

אבל מרן הראש ישיבה, מוסיף עוד חלק, שרק הוא יכל להגיד... הרי משה רבינו היה עניו מכל האדם אשר על פני האדמה, ולא קם בישראל כמשה עוד! אך באיזו שהיא נקודה הוא סמך על עצמו. בכל אופן אני משה רבינו... וכמבואר שם במדרש, 'שלא חטאתי מנעורי - לא כ"ש שאם אתפלל על עצמי שיקבל ממני', והפסיד את הכל. אדם צריך להרגיש - לא מגיע לי שום דבר... אני בא כעני שואל על פתח... כל שנה שהיא רשה בתחילתה מתעשרת בסופה! כדלים וכרשים דפקנו דלתך. ואז בן אדם יכול לזכות.

שווה להגיע ראשון!

הגאון רבי איצליה בכוכבי אור, מביא את הגמרא בר"ה (טז, א) כל בני העולם עוברין לפניו כבני מרון, (ובדף יח, א) מאי כבני מרון? יש שלש דוגמאות:

הכא תרגימו - **כבני אמרנא**. דהיינו כבשים שסופרים אותם לעשרן, ויוצאין זה אחר זה בפתח קטן שאין יכולים לצאת כאחד. ריש לקיש אמר - **כמעלות בית מרון** - הדרך קצר ואין שנים יכולין לילך זה בצד זה, שהעמק עמוק משני צידי הדרך. (כל הקודם לבא, הולך קודם...)

רבי יהודה אמר שמואל, **כחיילות בית דוד**, דהיינו כבני חיילות של מלך, ומרון - לשון מרות ואדנות, וכך היו מונין אותם יוצאים זה אחר זה בצאתם למלחמה. ולמה צריך כ"כ הרבה דוגמאות?...

אומר רבי איצליה, בעצם, מה זה משנה מי נכנס קודם?... אלא כתוב בגמ' בר"ה (ח, ב, טז, א) א"ר חסדא, מלך וציבור - מלך נכנס תחילה לדין. ולמה, מקמי דליפוש חרון אף, וברש"י - בשביל עוונות הציבור.

דהיינו, מלכותא דרקינא כעין מלכותא דארעא. כאשר בשמים רואים כ"כ הרבה עוונות ציבור, נהיה יותר ויותר חרון אף. ומי שמגיע יותר מוקדם לפני שמתרבה החרון אף, יש לו יותר סיכויים לזכות בדין. ומי יבא קודם?... כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון. יש שלשה דוגמאות.

ומסביר ר' איצליה, יש את הצדיקים, שמגיע להם להיות ראשונים, מקמיה דליפוש חרון אף. לא פחות ממלך, מאן מלכי - רבנן... ובזכות מעשיהם הטובים.

ויש את מי שהקב"ה רוצה לחון אותו. כמש"כ - "וחנתי את אשר אחון, ורחמתי את אשר ארחם".

ויש את מי שמגיע קודם. כמו שבתור לבנק - כל הקודם בתור - נכנס קודם. ולהבדיל, בתור אצל גדולי ישראל... מי שבא קודם - נכנס קודם! כך גם בדין. מי שבא קודם - זוכה.

אומר רבי איצליה: אלו הם השלש דוגמאות:

א. הכבשים שנכנסים לדיר להתעשר, מי נכנס קודם? הכבשה היותר חזקה, דוחפת את כולם ונכנסת. אלו הם הצדיקים שהם יותר זכאים ונכנסים תחילה.

ב. כחיילות של בית דוד, מי קודם?... המפקד קובע! הקב"ה בדין - וחנתי את אשר אחון, ורחמתי את אשר ארחם. אלו האנשים שזוכים לחנינה מהקב"ה.

ג. כמעלות בית מרון. יש דבר שכל אחד יכול... תבוא ראשון!

וכמו במעלות בית מרון, שמי שמגיע הראשון לגשר - עובר קודם! תבוא קודם! תבוא כבר בראש חודש אלול, אם תבוא אז - מגיע לך להיכנס קודם.

וכל כך אפשר להפסיד אם לא מנצלים!...

וזה ארבעים יום מדויקים, כמו שאומר משה רבינו. לא כדאי לבזבז זמן על אוכל ושתייה, כלום! זה ארבעים יום שאפשר להשיג עד כדי להשתנות ולהתהפך!

ומפעם לפעם אנחנו מביאים את דברי הרב "בן איש חי" (שנה ראשונה פ"ר וישלח אות א') **"שבלילות של חודש אלול ועשרת ימי תשובה אם האדם פוחת משיעור שש שעות בשינה (לעסק התורה), נכון לבו בטוח שלא יחסר כלום בזה מבריאות גופו"**.

בדור שלנו צריכים זהירות יתירה לעשות כאלו דברים מבלי להתייעץ עם אחד מהרבנים אם זה לפי יכלתו, לבסוף אפשר לשלם אחרי זה מחיר יקר למשך כל השנה... מה שצריך צריך, אבל לא להרבות - בודאי אפשר להסתמך על דבריו... מה שצריך ותו לא.

אהבת 'אני לדוד'

כעת נדע:

"אני לדודי ודודי לי". ישנם הרבה תארים לקב"ה. מהו התואר דוד?... פעם היה אבא שהיה מאד מקפיד בבית, היה תקיף עם אשתו וילדיו. הוא היה פעם אצל מרן הגר"י קרליץ זצ"ל, ואמר לו רבי ניסים, תהיה כמו דוד... דוד יותר מחלק ממתקים... הוא פחות מקפיד. תהיה דוד טוב.

יש לנו דוגמאות לדוד, גם באני לדודי, וגם בדודי לי.

הביא הגר"י פינק [הרב דבעלזא] בפרשה הקודמת (יג, ב-ד) קראנו על נביא השקר; "ונתן אליך אות או מופת, ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם, לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא, כי מנסה ה' אלקיכם אתכם לדעת הישכם אוהבים את ה' אלקיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם".

אל תבהל... נכון, נביא השקר אומר לך לעבוד ע"ז, ונותן לך אות או מופת וזה מתקיים, אך זה נסיון שה' מנסה אותך אם אתה הולך אחריו או לא. וקשה, מה זה נוגע לאהבת ה'?... מספיק שיש לו יראת שמים והוא כבר לא יתפתה. הרי זה אי מהשלש עבירות שיהרג ואל יעבור! וכי זה מעיד על אהבת ה'?...! זה מעיד על יראת ה'!!!

והביא בשם החת"ם סופר:

ונתאר לעצמנו דוגמא, שאבא שלי יגיד לי לא אכפת לי בכלל שתכה אותי או תבייש אותי... לכן נתחיל לעשות כך?!... הרי מה שאנחנו לא עושים זה לא בגלל הקפידא שלו, אלא אנחנו לא רוצים... אנחנו אוהבים אותו וחפצים בכבודו וביקריו!!! [כמובן, מלבד שזה אסור מהתורה].

אומר החת"ם סופר: נביא שקר בא, ונותן לך אות או מופת. מה זה אומר?... נראה שמהשמים מסכימים איתו. אתה יודע מה? נראה לך שהקב"ה מסכים איתו! מי שיש לו רק יראת שמים, אז אם הקב"ה מסכים - אין מה לפחד...

אך ה' אלוהיכם מנסה אתכם לדעת הישכם אוהבים את ה'...!!!

רבונו של עולם, אני לא עובד עבודה זרה כי אני אוהב אותך!!! לא כי אני מפחד ממך, אני אוהב אותך, ולא רוצה להחליף אותך באף דבר בעולם!!!

וזהו אני לדודי. אני אוהב אותך. ולכן גם דברים שמעיקר הדין מותר, ולא חייבים ליזהר בזה, בעשרת ימי תשובה נזהרים יותר! כמו פת עכ"ם.

אלול זה זמן שחבוקה ודבוקה בך! להתקשר לקב"ה. זה זמן מסוגל לזה, להידבק לקב"ה, בתשובה, בתפילה, ובתורה. זו המטרה של אלול, להתקשר לקב"ה. וכל דבר מקרב אותנו לזה.

אהבת 'דודי לי'

ומהו 'דודי לי'...?

אמר הגאון רבי יעקב רוזנטל (מחיפה) זצ"ל, (הביא זאת בשמו מוריני הג"ר איתמר גרבוז), אומרים בתפילה בימים נוראים - "אנו רעייתך ואתה דודנו". כל אחד יודע שאם אנחנו רעייתך - אז אתה בעלינו! לרעייה יש בעל! איך נכנס פה דוד?...!

אומר הג"ר יעקב רוזנטל, כתוב למה תיקנו לכתוב זמן בגיטין, שמא יחפה על בת אחותו. מדובר פה בבעל שאשתו בגדה בו, בדרכי הבעל

קבלת 'עול' תורה - לשמוע לגדולים!

הג"ר משה פיינשטיין זצ"ל אומר, כתוב "והיה עקב תשמעון", אלו מצוות שאדם דש בעקביו. א"כ זה מצוות שכולם מזלזלין בהן. מהיכן נדע אם זה נכון או לא?... מה העצה לכך?... תשמעון! תשמעו למה שהרבנים אומרים! תשמעו לגדולי הדור! כולם זלזלו בלשון הרע. בא החפץ חיים והסביר לנו את חומר איסורו. מי ששומע לו - נזהר! ומציל עצמו מני שחת.

הגדולים מלמדים אותנו הרבה דברים שמזלזלים בהם, ואצל הגדולים - זה סוף העולם. ועלינו מוטלת החובה - תשמעון! דברנו כעת על תפילה בישיבה... כמה מרן הרב שך זצ"ל היה צועק ומזהיר על זה! כמה מרן הרה"י ר' גרשון מדבר על זה! תפילה בישיבה! מוסר! ודבר שלישי ואחרון - פלאפונים. יש הוראה מרבותינו ראשי הישיבה, שאסור להחזיק פלאפון בישיבה. זה דבר שיש בו יִקָּב גדול, ותשמעון קטן...

הרי ראינו שיש חרון אף. צריכים לשמוע למשהו גם אם לא מבינים.
הג"ר לייב מאלין אומר מה זה קבלת עול תורה?... שאתה עושה גם מה שאתה לא מבין. אני נמצא תחת עול, יש בעל הבית שמצווה, ואני מחוייב לקיים, בין אם אני מבין ובין אם לא. השכל שלי לא מדבר פה...

לפני כעשור שנים, בא אלי אברך בן עלייה, הוא שאל שאלה: הוא מתמיד גדול, אשר לומד בכולל מהבוקר עד הלילה, והוא לא שב בצהריים לביתו. אשתו בקשה ממנו שיהיה לו פלאפון, ובסך הכל בצהריים הם ידרשו אחד בשלום השני, ישמעו שהכל בסדר - וזהו. רק את זה! ולא יצטרך לטרוח כל פעם להשיג אמצעי אחר.

לא כ"כ הבנתי מה השאלה, אך הוא בקש לשאול את מרן הראש ישיבה, והלכת... אמר לי הראש ישיבה, אם זה לא יגרום בעיות בשלום בית - אז תגייד לו שלא יקח פלאפון! זה מתחיל עם "מה נשמע", ומי יודע איפה זה נגמר... פלאפון זה אחד מאבות הטומאה! זה מוציא את הראש מהלימוד. יש בחורים שעושים חשבון, אדרבה... זה יעזור לי ללמוד, כך אני לא אצטרך להמתין בתור...

ליצר הרע יש הרבה דרכים לשכנע... תשמע מה שאומרים! תשמעון!!! כעת בחודש אלול זה הזמן. אתה רוצה לקבל עול תורה או לא?... אתה מוכן לשמוע מה שאומרים לך, או לא?... אם אתה "מבין" לבד - בסדר... לא קיבלת עול מלכות שמים.

אומר רבינו יונה, (שע"ת אות ו') כי אם אמור יאמר העבד לרבו - כל אשר תאמר אלי אעשה, זולתי דבר אחד - כבר שבר עול אדוניו מעליו, ואת פושעים נמנה!!!

וחז"ל קראו לו מומר לדבר אחד. לשון מזעזעת...

כולנו, תחילת אלול, נעשה ונשמע, בקבלת עול תורה, לשמוע למה שאומרים לנו, ובסייעתא דשמיא כולנו נזכה לכתיבה וחתומה טובה! אמן.

מקנא לה, והיא נאסרת עליו! זו בושה גדולה והיא חייבת מיתה. אך אם הוא נשא את בת אחותו, חוץ ממה שהוא בעלה הוא גם דוד - אע"פ שהיא אשתו, והיא מעלה בו מעל, אך סוף סוף היא בת אחותו... שמא יחפה על בת אחותו. הוא לא רוצה שהיא תמות... הוא לא חפץ בבזיונות האלו, אז הוא לא כותב זמן בגט ואח"כ הוא יטען טענות שקר, שהיא כבר היתה גרושה.

אנו רעייתך, אבל ואתה דודינו. אתה מחפה עלינו...

אני לדודי ודודי לי - זה לא חיובים, אלא אנחנו אוהבים אותך! ואתה אוהב אותנו.

מרן שה"ת שואל: אומרים בתפילה, "אבינו מלכנו חטאנו לפניך". הגמ' בקידושין (ו, א) מביאה את דעת רבי יהודה (ור"מ חולק שם), כתיב "בנים אתם לה' אלוהיכם", - בזמן שאתם נוהגים מנהג בנים אתם קרויים בנים, אין אתם נוהגים מנהג בנים אין אתם קרויים בנים.

אם כן, כשאומרים חטאנו לפניך - אז לא עשינו רצונו. א"כ אנחנו עבדים, אז מהו אבינו מלכנו?...

והביא ליישב שהיות ושבים אתה בתשובה, שוב מקרי בנים, והביא עוד שיש מי שהאיר ע"פ האבן עזרא (דברים לב, ו), דאף אם אנחנו לא בנים, הקדוש ברוך הוא נשאר אבא! אתם שומעים!... יחפה על בת אחותו...! אנחנו לא בנים אבל הוא - אבא!

והחודש הזה - כתוב בחיי אדם (כלל קלח) שאפשר הרבה הרבה הרבה להתקרב לקדוש ברוך הוא! ויש סייעתא דשמיא להצליח! הקדוש ברוך הוא שופך הרבה סייעתא דשמיא בשביל שיוכלו להתקרב אליו, הוא הרי רוצה שתזכה בדין! עיין שם בכל לשונו, כי דבריו נכחלי אש בוערים בלבבות.

הבא ליטהר מסייעין בידו!

ונסיים בדבר אחד:

עם מה נכנסים לאלול:

מרן רה"י רבי גרשון אדלשטיין שליט"א, דיבר בשיחה הראשונה שלו, איך נכנסים לעבודת האלול? קודם כל - הוא דיבר על בין אדם לחבירו. ונאריך בעז"ה בהזדמנות.

אח"כ הוא דיבר על "הבא ליטהר - מסייעין בידו". באלול צריך שיהיו מסייעין בידו. ואיך זוכים לכך?... על ידי הבא ליטהר! ומה נקרא בא ליטהר?... ע"י לימוד המוסר! למה אתה לומד מוסר? כי אתה רוצה להיות טהור, אתה רוצה להתעלות. א"כ זה הבא ליטהר מסייעין בידו.

אומר מרן רה"י שליט"א, מי שבא ליטהר ולומד מוסר - הוא זוכה לסייעתא דשמיא של אלול!

ודבר נורא מביא המשגיח ר' דב יפה בספרו "לעבדך באמת" (פרשת עקב עמוד ש"א).

בא לגרש"ז אויערבאך אברך, שהוא גר ליד ישיבה, ומתפלל בישיבה, וכעת מציעים לו לעבור לגור ליד חמותו. היא אשה בודדת והיא מאד תשמח אם הם יעברו. אבל שמה - אין ישיבה. צריכים להסתדר עם מניינים אחרים... אמר לו רבי שלמה זלמן: חייך קודמין! אל תעבור! על תפילה בישיבה לא מוותרים!!!

לע"נ

מרת שרה יעקובוביץ ע"ה
בת הר"ר מנחם דוד ברוך הי"ד
נלב"ע יא' אלול תשע"ז
תנצב"ה

ברכת מזל טוב

לידידנו הרב שלמה הכהן זאבי שיחי'
אשר שוקד ועמל מידי שבוע בשבוע בכתיבת ועריכת השיחות
לרגל הולדת הבת בשעטו"מ
יה"ר שיזכו לגדלה לחופה ולמעשים טובים אכ"י"ר

הודעה ובקשה דחופה

לרגל חודש אלול וגליון 200 בעז"ה בימים הקרובים עתיד לצאת גליון מורחב וזקוקים מאד לתרומות הציבור

ניתן לתרום לגליון מכל עמדות נדרים פלוס ברחבי הארץ באמצעות לחצן קופות נוספות בחיפוש יש להקיש ארחות חיים או קוד מוסד 1000729 כמז"כ ניתן לתרום דרך המערכת הטלפונית הממוחשבת נדרים פון בחיגו לטלפון 037630585 שלוחה 2071 או במספר פלא' 053-418-8734 כל מי שיכול לעשות הוראת קבע אפילו של כ5 ש"ח תבוא עליו ברכה, וכל המוסיף... ניתן לקבל את הגליון במייל: 4166058@gmail.com